

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/56/2021
Identifikačné číslo spisu: 1111226118
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1111226118.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Ing. Bc. H. Y., bytom v S., S. X a 2/ VENUS PROJECT Slovakia, s r.o., so sídlom v Limbachu, Limbová 451/3, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 11C/129/2011, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2019 sp. zn. 2Co/34/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 12. októbra 2018 č.k. 11C/129/2011- 234 odmietol žalobu z 5. augusta 2011, doručenú súdu prvej inštancie 11. augusta 2011, ktorou sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali voči žalovanej zaplata sumy 33.193,91 €, sumy 50.000,- € a uloženia povinnosti ospravedlniť sa formou listu podpísaného žalovanou. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia nedoplnili žalobu v zmysle výzvy súdu, a teda neodstránili vady podania vo veci samej a v konaní nemožno pre tieto vady ďalej pokračovať, pričom žalobcovia boli o odmietnutí žaloby ako následku neodstránenia vád žaloby v uznesení z 22. septembra 2014 č.k. 11C/129/2011-126 poučení.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ uznesením z 27. novembra 2019 sp. zn. 2Co/34/2019 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca 1/ sa proti žalovanej domáhal zaplata sumy 33.193,91 €, z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a uloženia povinnosti žalovanej ospravedlniť sa mu formou listu a žalobkyňa 2/ sa domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej 50.000 €, z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd prvej inštancie rozsudkom z 21. januára 2013 č.k.

11C/129/2011-90 žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ uznesením z 20. júna 2013 6Co/261/2013 napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, že súd prvej inštancie si má ujasniť predmet sporu. Následne súd prvej inštancie postupom podľa § 43 ods. 1, 2 O.s.p. (procesný predpis účinný do 30. júna 2016) uznesením z 22. septembra 2014 č.k. 11C/129/2011-126 v spojení s uznesením z 18. februára 2016 č. k. 11C/129/2011-131 vyzval žalobcov 1/ a 2/ na odstránenie väd žaloby (úprava predmetu sporu tak, aby bolo z neho zrejmé, či sa žalobcovia domáhajú nárokov titulom ochrany osobnosti alebo titulom nárokov podľa zákona č. 514/2003 Z.z.) Žalobcovia 1/ a 2/ na výzvu súdu prvej inštancie vecne nereagovali, preto súd prvej inštancie podanie žalobcov z 5. augusta 2011 napadnutým uznesením odmietol. Odvolací súd (pri nesúhlase so zvoleným procesným postupom súdu prvej inštancie) sa s uvedeným záverom nestotožnil, keď v danej veci zákonné podmienky na odmietnutie podania žalobcov 1/ a 2/ splnené neboli, pretože žaloba žalobcov 1/ a 2/ spĺňa náležitosti návrhu na začatie konania podľa Občianskeho súdneho poriadku, účinného v čase doručenia predmetnej žaloby súdu prvej inštancie (§ 79 ods. 1 O.s.p.), ako aj podľa ustanovenia § 132 CSP. Postup súdu prvej inštancie, ktorý vyzval žalobcov 1/ a 2/ na odstránenie väd žaloby po zrušení jeho rozsudku a vrátení veci na nové prejednanie nemal oporu v odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu z 20. júna 2013 sp. zn. 6Co/261/2013 a ani nezodpovedal prednesom žalobcov 1/ a 2/ v súdnej veci, a to najmä s poukazom na ich vyjadrenie na pojednávaní 21. marca 2013 (č. 1. spisu - 87), na ktorom vymedzili uplatňované nároky. Odvolací súd poukázal tiež na to, že žalobcovia 1/ a 2/ aj v podanom odvolaní zopakovali, že predmetnú žalobu si uplatnili v súlade s ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z. z., čo by v prípade opodstatnenosti postupu súdu prvej inštancie konvalidovalo vytýkaný nedostatok. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd (aj s poukazom na vytýkané nedostatky v procesnom postupe súdu prvej inštancie, spočívajúce v nedostatočnom zohľadnení žalobcami tvrdených skutočností) zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 2 CSP, v ktorom súd prvej inštancie bude pokračovať v prejednaní veci a meritórne rozhodne o žalobe.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť odôvodňovali ustanovením § 420 písm. e/ a f/ CSP, nakoľko rozhodoval vylúčený sudca. Namietajú, že povinnosťou sudkyne JUDr. Michaely Královej bolo namietat' sa a zabezpečiť, aby ju Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením vylúčil z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave, nakoľko predtým vec prejednal a rozhodol sudca Okresného súdu Bratislava I JUDr. U. X. (manžel sudkyne). Navrhujú zrušiť uznesenie odvolacieho súdu.

4. Žalovaná vo vyjadrení k podanému dovolaniu navrhla dovolanie žalobcov 1/ a 2/ odmietnuť, resp. zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobcov 1/ a 2/ treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledujúcich bodoch.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t.j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

9.1. V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

9.2. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) neoprávnená osoba, zastúpená v zmysle § 429 ods. 2 písm. a/ a b/ CSP, v ktorej prospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovoláním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP) napádajú uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

9.3. Pokiaľ je dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. Žalobcovia 1/ a 2/ podali dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v zmysle § 420 písm. e/ a f/ CSP. Dovolatelia v danom prípade dovoláním napádajú uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie. V súvislosti s podaným dovoláním smerujúcim proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bola vec vrátená na ďalšie konanie treba uviesť, že občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo stanovisko publikované pod R 19/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku.“ V danej veci nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodiť.

11. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcov 1/ a 2/ nie je podľa § 420 CSP prípustné a zároveň ide o dovolanie podané osobou, v neprospech ktorej nebolo napadnuté rozhodnutie vydané, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. b/ a c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.